

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 1, stk. 1, i præsidentdekret nr. 90/2003, som har ændret artikel 2, stk. 1, i præsidentdekret nr. 4/1995, og hvorefter civile ansøgere til politiakademiets skoler for uddannelse af politiembedsmænd og -betjente bl.a. skal opfylde kravet om, at »ansøgenes højde skal (for både mænd og kvinder) være min. 1 meter og 70 centimeter«, forenelig med bestemmelserne i direktiv 76/207/EØF⁽¹⁾, 2002/73/EF⁽²⁾ og 2006/54/EF⁽³⁾, som forbyder enhver form for indirekte forskelsbehandling på grund af køn for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse samt arbejdsvilkår i den offentlige sektor (medmindre denne faktiske forskellige behandling er objektivt begrundet i mål, som intet har at gøre med forskelsbehandling på grund af køn, og ikke går videre end rimeligt og nødvendigt for at nå det med foranstaltningen tilsigtede mål)?

- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 76/207/EØF af 9.2.1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT 1976 L 39, s. 40).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23.9.2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT 2002 L 269, s. 15).
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (EUT 2006 L 204, s. 23).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Portugal)
den 27. juli 2016 — David Fernando Leal da Fonseca mod Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação,
SA**

(Sag C-415/16)

(2016/C 392/09)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Judicial da Comarca do Porto

Parter i hovedsagen

Sagsøger: David Fernando Leal da Fonseca

Sagsøgt: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den obligatoriske hviledag, som arbejdstageren har ret til, i lyset af artikel 5 i Rådets direktiv 93/104/EF⁽¹⁾ af 23. november 1993 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF⁽²⁾ af 4. november 2003 samt artikel 31 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i tilfælde, hvor arbejdstagerne har skiftende arbejdstider og hvileperioder i en virksomhed, der har åbent alle ugens dage, men som ikke har sammenhængende produktionsperioder 24 timer i døgnet, nødvendigvis tildeles inden for hver syvdagesperiode, dvs. senest på syvendendedagen efter seks på hinanden følgende arbejdsdage?
- 2) Er det foreneligt med de nævnte direktiver og bestemmelser, såfremt arbejdsgiveren i forhold til disse arbejdstagere frit vælger de dage, hvor denne inden for hver uge ønsker at tildele arbejdstageren de hvileperioder, som den pågældende har ret til, således at arbejdstageren kan være forpligtet til uden at modtage nogen godtgørelse for overarbejde at arbejde i op til ti på hinanden følgende arbejdsdage?
- 3) Er det foreneligt med disse direktiver og bestemmelser, såfremt den sammenhængende hvileperiode på 24 timer tildeles på en hvilken som helst kalenderdag inden for en bestemt periode på syv kalenderdage, og såfremt den efterfølgende sammenhængende hvileperiode på 24 timer (hvortil lægges den elleve timers daglige hvileperiode) ligeledes tildeles på en hvilken som helst kalenderdag i den syvdagesperiode, der efterfølger den førstnævnte?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/104/EF af 23.11.1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EFT L 307, s. 18).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9).